

[Indenrigsministeren.]

strækkelige, i hvert Fald omfattende, Oplysninger i Nationalbankens Redegørelse, hvor der oven i Købet gives en Redegørelse for, hvorledes de Ydelser, der kan ventes at fremkomme, ikke kan regnes at kunne imødegaa de Udgifter, som Foreningen har.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ledelsens Ansvar vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han maa jo ikke glemme, at der findes ikke nogen egentlig Tilsynslovgivning overfor Hypotekforeninger. Jeg maa sige, jeg anser det for overordentlig forkert, at en saadan Tilsynslovgivning ikke findes, men det gør den nu en Gang ikke, og derfor maatte Forholdet være dette, hvis Indenrigsministeriet, hvad jeg forstaar, det ærede Medlem mener, skulde tage Anledning til en Undersøgelse af Ledelsens Forhold, at der forelaa saadanne Oplysninger for Indenrigsministeriet, at der var Grundlag derfor, hvad der altsaa ikke gør.

Med Hensyn til det direkte Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, om jeg ikke agtede at foranledige en saadan Undersøgelse i den kommende Tid, skal jeg sige, at det agter jeg ikke, hvis der ikke kommer til at foreligge saadanne Oplysninger. Hvis der kommer til at foreligge saadanne Oplysninger, der giver Grundlag derfor, ja, saa maa jeg mene, at ikke blot Indenrigsministeriet, men et andet Ministerium, som disse Spørgsmaal eventuelt maatte høre under, vil foretage den fornødne Undersøgelse. Jeg forstaar ikke, hvad det egentlig er, det ærede Medlem tænker paa med sit Spørgsmaal. Der maa dog for Ministeriet paa dette Omraade foreligge de fornødne Oplysninger som Grundlag for Iværksættelse af en Undersøgelse. Jeg vilde have forstaaet det, hvis det var saadan, at der eksisterede en Tilsynslovgivning, der gav Indenrigsministeriet et egentligt Tilsyn med Hypotekforeningerne, at det ærede Medlem da kunde mene, at det var Indenrigsministeriets Pligt at skønne over, i hvilken Grad den paagældende Forening eventuelt maatte have overtraadt Bestemmelser givne i Henhold til denne Lovgivning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Duborg vil jeg gerne sige, at jeg tror dog, det er højst problematisk, om man virkelig kan sige, at dette Forslag er mere til Fordel for Laangiverne end for Laantagerne. Hvis det ærede Medlem vil tænke paa Svækkelsen af det solidariske Ansvar, tror jeg ikke, det ærede Medlem helt kan have den Opfattelse, han har.

Med Hensyn til de Betragtninger, som det ærede Medlem i øvrigt gjorde gældende om, at det var nødvendigt hurtigt at faa denne Lov, spørger jeg det ærede Medlem, om han tror, at det, at Loven gennemføres i Dag eller i Morgen, kan bevirke, at saa kan man faa en Realisation af disse Ejendomme.

Den højtærede Ministers stærkeste Argument overfor mig var, at der i Nationalbankens Redegørelse forelaa en Række Oplysninger for os, der stod til vor Disposition. Men Forholdet er dette, at Nationalbankens Redegørelse fik Udvalget først i Morges Kl. 9, og den højtærede Minister ved sikkert, at der i Dag foregaar en Række Forhandlinger, som jeg i Kraft af det Valg, mit Parti har foretaget, skal være med til, og den højtærede Minister vil derfor sammen med sit Flertal i Virkeligheden tvinge en Sag igennem i et Tempo, saa der ikke en Gang er Tid til at læse denne Redegørelse.

Naar den højtærede Minister siger, at der gives ikke nogen Tilsynslov, og derfor kan han ikke handle, vil jeg dertil sige, at fordi der ikke gives en Tilsynslov med visse Institutioner, tror jeg alligevel, at den højtærede Indenrigsminister selv fra egen tidligere Praksis, naar han viste Interesse for at undersøge Forhold, godt kunde tænke sig, at frit Slag til at handle, som man vil, er der ikke. Mener den højtærede Minister, at det i en vis Udstrækning at anbringe Reservefondens Midler i tredie Prioriteter er tilladeligt, statutmæssigt? Er det ikke af en saadan Karakter, at den højtærede Minister maa handle, eller skal Ministeren i denne Sag have meget, meget mere nøje Besked, om der foreligger noget, end i andre Sager? Derfor vil jeg sige til den højtærede Minister, at Oplysninger kan han heller ikke faa uden en Undersøgelse. Der siges, at naar der foreligger Oplysninger, vil han undersøge, men han kan være afskaaret fra at faa Oplysninger, som er berettigede, hvis han ikke foretager denne Undersøgelse.

Jeg tror derfor, man maa sige til Indenrigsministeren og til Flertallet, der gennemfører denne Sag, at der ikke vilde være sket nogen faktisk Skade, om man havde givet os den meget korte Tid, vi anmodede om. Der vilde ikke være sket nogen Skade for Parterne i denne Sag, og det havde været naturligt og rimeligt, om man havde givet i alt Fald det Udvalg, der har med Sagen at gøre, Tid til at sætte sig ind i denne Redegørelse, som Ministeren sendte os i Formiddags Kl. 9, og ikke lade Sagen komme til anden og tredie Behandling nu.